

[Justitsministeren.]

Men skulle det ikke lykkes for udvalget på en forsvarlig måde at få alle spørgsmålene vurderet, ville jeg altså være taknemlig for, at man gennemfører så meget, som der overhovedet kan gennemføres nu i denne samling, især dér, hvor man, om jeg så må sige, kan stoppe hullerne.

Hr. Gudme var inde på fortiden, maj sidste år, og det har jeg sådan set behandlet. Der er et spørgsmål, som jeg gerne skal besvare i retsudvalget, men når man ikke har taget med — det var et rent konkret spørgsmål til mig om, hvad den effektive rente var — ikke giver oplysninger om dette, vil jeg sige, at det er meget indviklede tekniske problemer, men spørgsmålet behandles, for så vidt angår køb, ikke pantebreve, men køb, i kreditkøbsudvalget. Og med hensyn til pengelån står der et sted i bemærkningerne til lovforslaget, at handelsministeren overvejer at nedsætte et udvalg til at undersøge hele udlånsvirksomheden, og dér vil det altså naturligt kunne gå ind. Ellers må det vel undersøges videre af justitsministeriet, men det er altså ikke, fordi man har glemt det; det har altså en sammenhæng, som jeg nævner her.

Det andet spørgsmål, som jo også har været meget fremme, og det var også en konkret ting, jeg blev bedt om at svare på, var om abonnementskontrakter. Dér skulle man vel enten via markedsføringsloven eller både via markedsføringsloven og bestemmelserne om en generalklausul kunne komme dette til livs.

Hr. Poul Dam med det altid blomstrende sprog talte om en fredningstid for ulve. Jeg vil gerne sige: resultatet af denne debat må ikke blive, at folketinget indfører nogen fredningstid for ulve. Jeg tror, at vi har fortsat grund til at give offentligt udtryk for vores harme over det, der foregår, men vi har lige så vel en forpligtelse til roligt og velovervejset at finde de mest egnede midler frem.

Jeg takker ordførerne for den forståelse, som jeg mærker der fra alle sider er til stede. Jeg håber, at vi fra ministeriets side hurtigt kan besvare de spørgsmål, man vil stille. Jeg mener ikke, det bør kunne dele folketinget politisk, om man finder, at det mest egnede middel er en generel straffebestemmelse, eller man finder, at der skal en udbygning til af de specielle straffebestemmel-

ser. Jeg mener, vi i denne sag burde kunne samles om at komme bagmandsvirksomheden til livs med effektive midler.

Må jeg endelig sige dette til hr. Lindholt, som jeg jo ikke kan takke for stærk tilslutning til lovforslaget: hr. Lindholt sagde, at man ikke kunne være med til at lovgive på grundlag af noget, man ikke kendte, men jeg har skrevet til hr. Lindholt og meddelt, at det materiale, som den 1. maj 1973 blev sendt til det daværende retsudvalg med anmodning om, at det ville blive betragtet som fortroligt, var til rådighed for hr. Lindholt, og jeg bad om, at hr. Lindholt ville afgive samme erklæring, som repræsentanterne for folketingets partier i maj 1973 havde gjort. Det ønskede hr. Lindholt ikke, så jeg fik pakken uåbnet tilbage, men det er altså ikke min skyld, hvis hr. Lindholt ikke kender indholdet af Grell-rapporten.

Lindholt (FP):

Det er korrekt, at jeg ikke ønskede at modtage dette dokument. Jeg vil ikke kommenteres med sådan en samling dokumenter; den befolkning, for hvilken vi laver lovene, skal vide, hvad det er, der er grundlaget for det. Og jeg synes ærlig talt ikke, det var særlig godt, at formanden for retsudvalget ville bestride, at grundlaget for denne lovgivning er Grells rapport. Det er dog en kendsgerning, hr. Gudme, det fremgår bl. a. også af straffelovrådets betænkning, som jeg har.

Det står heri, ja, det fremgår af det hele, at det er det, der er grundlaget, det er grundlaget simpelt hen for alt, hvad der er kommet frem — det må jo være Grells rapport. Det er det, der er baggrunden for, hvad der forstås ved økonomisk kriminalitet. Det er der i øvrigt ingen af de ærede ordførere der har været særlig meget inde på, og hvis de havde været det, ville de også være blevet forbløffede ved at have læst om, hvad man forstår ved økonomisk kriminalitet efter de mønstre dér, der er opregnet; det er vistnok nogle, der nærmest hører hjemme i andre kollektioner end just i dette tilfælde.

Må jeg så lige sige, at straffelovrådet er selv yderst betænkelig ved det grundlag, der er fremkommet. De skriver — det er straffelovrådets udtalelse om økonomisk kriminalitet, s. 3: